

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEPE LA 1 SI 15 ALTE FIE-CAREI LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INALTE

Bucuresti la casa Administratiei
Din Iudete si Streinatate prin mandate postale
Un an in tara 30 lei; in streinatate 50
Casa luna 4 lei; in tara 2 lei
Trei luni 12 lei; in tara 8 lei

Un numar in streinatate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

ADMINISTRATIA

PASARIUL BANKEI NAZIONALE, (Casele Carageorgevici)

Adevărul

Sa te feresti Romane de cuiu strein in casa

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din Bucuresti si Iudete se primesc:
Numai la Administratie
din Streinatate, direct la administratie si la
toate oficiile de publicitate
Abonari la pag. IV. 0,30 b. linia
" " " III. 2, — lei
" " " II. 3, — lei
Inserțiunile si reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vânzare cu numărul
la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMER VECHIU 30 BANI

REDACTIA

PASARIUL BANKEI NAZIONALE, (Casele Carageorgevici)

VIOLENTĂ!

Un judecător și un sub-prefect

CRIMA DIN BACAU

Monopolul patriotismului

TAINELILE NOPTII

Bucuresti, 16 Septembrie 1893.

VIOLENTĂ!

Sistem adese ori acuzați pe

trebuințăm un ton prea violent în

polemicile cu foile oficioase și în

genere în toate atacurile pe care le

aducem cirmuitorilor.

Cată să mărturisim cu toată sinceritatea,

că ori de câte ori păm învinuirile

astea, zimbim de lauda ce ni se aduce

și pe care, drept vorbind, n'o merităm.

Nu, nu simțem violent, sau simțem

prea puțin violent față de cele ce se

petrec în jurul nostru.

În adevăr, când vedem cum se

poartă în țara asta toți cîți au pe

mină o farîmă de putere, noi credem

că așa numita noastră violentă e

absolut domoala.

Denunțăm pe fie-care zi tot soiul

de abuzari pe care le săvîrșesc

șefii regiului. Oamenii vin cu toată

încrederea să ni se adreseze, socotind

că cele scrise de noi vor fi luate în

seamă de cei în drept.

Ei bine, în loc să vedem vre-un

rezultat, asistăm la o absolută tăcere

din partea foilor care mănăncă

zadarnic din fondurile fără fund și la

o nepăsare desăvîrșită din partea

stăpînitorilor.

Mai departe, prin coloanele

Adevărului s'au denunțat numai zilele

astea o serie întregă de crime săvîrșite

de funcționari publici.

Cine a luat vre-o măsură? Cine a

Și astfel, în deosebit de mi-

zerabili, cari au disperat satele și

cazarmile, și cari nici nu se gîndesc

că ar putea încă să existe o pede-

apsă?

Cînd un bandit mă ataca în pă-

dure, am dreptul să-i zic mizerabil

și am dreptul să-l țintesc de un

copac cu un glont. Dar cînd un alt

bandit torturează și ucide lumea în

cazarmă, — în baza puterii țese-

lor, — atunci trebuie să-mi pun mâ-

nuși și să întrec în cu el discații de

salon!

Ei bine, asta nu. Vom spune în

tot-d'a-una criminalilor pe adevărul

lor nume. Și dacă Domniile guverna-

mentale doresc ca presa să fie calmă

și arhi-moderată, n'au de cît să pue

botniță neînfrinatelor dihanii care

constituiesc menageria guvernamen-

tală.

În țara noastră, unde fie-care de-

ținător de putere poate fi o perfectă

canalie, — sigur de nepedepsire, — a-

știa ar mai trebui să avem o presă

fără ylagă.

Nu avem superioritate față de dre-

ptate, nu avem tribunale corecte de

cît în ocazii rare, — dacă n'am avea

și o presă care să fie alături cu

vigoare, am putea pune la hotarele

țării inscripția: Vlășia.

M. N.

TELEGRAME

BERLIN, 15 Septembrie. — Impăratul

Wilhelm a sosit la 7 și jumătate dimi-

neata la stația Wildpark. El a fost pri-

mit de împărăteasa.

Majestatele lor maj. sus. la reș. palat.

INSTANTANEE

Panache Niculescu

Tipul politicianului "ecletic" azi cu liberali,

mănuie conservatori, poli-măine... cu cel cari

vor veni la putere poimăine.

În ajutul ori-carei alegeri îl găsim prin ca-

zările prin berdrii pe străde, gesticulând, prin-

du-se în loc, repetând cu voce tare: «Lasă, nene,

că te afățam noi junimistii!» (cuvintii din urmă

variază, după împrejurări).

După alegeri, devine făcut, calm și indiferent

de politica; totuși înțeles că a pus mîna pe o

stufon.

Față pe adăbeatul și fumeții pe ziaristul. A-

propose în fie-care articol te asăsează într-una:

«Amicul meu Rosetti lui zicea» etc. etc. «Aștia e

și se știe că a fost amic cu Rosetti.

În colegiul II-lea e foarte popular.

Semne particulare: pîntecele.

Dan.

SATIRA ZILEI

Catargiu democrat!

Să nu credeți de astă dată că e vre-o

glomă! Nu, recunoaștem cu toată sincer-

itate posibilă și imposibilă că Lascăr

Catargiu e democrat, și încă, ceea-ce va

merge mai mult pe toată lumea, e mai

democrat de cat toți liberalii, toți radi-

calii, toți republicanii și toți socialiștii

noștri!

Ei, ce voiți! Cu conu Lascărache să

nu te joci: cînd s'o încuđa el, te face

să te apuci cu mîinile de cap... de atît

democrație.

Dar cum s'au operat așa de fără veste

transformarea asta? Iată unul din mul-

tele secrete ale scamatoriei politice.

Destul că Lascărache, îngrijit de re-

acionarismul radicalilor, republicanilor

și socialiștilor, s'au pus pe democrație cu

voată inima lui, o inimă largă, largă ca

și creierul său, așa de bine reputat.

Odată democrat, cea d'întîiu grijă a

mămălgăruului de la Golăești, a fost de a

vedea ce mai prelung reacționării celei

de radicali, republicani și socialiști. Și a

citit atunci Lupta, Adevărul, Românul, Ep-

animentul, Munca, etc. și a văzut că toate

cereau sus și tare votul universal.

Și a exclamat plin de adăncă durere:

«Quousque tandem Cătălina... cu

atîtă reacționarism!»

Iar prolanii au văzut ecoul acestei

durări nepătrunse, în Constituționalul

de astăzi, sub forma următoare:

Organul care de mult și în toate programele

său s'au înscris surragiul universal, nu înțelege de

ce-șteptă reacționarii buni copicitași și în

colegiul III. E oare nevoie de o explicație? Ni se

pare că colegiul III e compus din oameni ce nu

bunosc încă valorășii votătorilor; ei sunt mulți,

foarte mulți, în raport cu alegătorii din colegiul I

și II. Cînd acești alegători vor fi înscrisi în cole-

giul III, ei vor dispune în fațele număr al ale-

gătorilor acestui colegiu, și în loc ca vdat liber

să decidă, va decide votul care n'are să fie liber.

În acest caz, cel ce va fi profitat va fi cabinetul gu-

vernamental.

Destul! Amolidețam. IA IUL-D

O, democrații, nenorociții! Voi vă zba-

teți și vă bateți (cuvintul acesta e cel

mai potrivit mai ales pentru alegerile

democratice ale lui Lascăr Catargiu) nu

întregi pentru sufragiul universal... și

cînd eolo, tot Lascăr Catargiu trebuie

să vie și să vă deschidă ochii, să vă

spună:

— Ho, mă cophîl! că aiasta tot noi

ni priesti...

Așa e că v'a mîncat fripti și cu mă-

măliguța. Iul de la Golăești?

Acum, să vă miș spun și eu, — să

știe ba? — că articolul din Constituționalul

cu o logică strînsă și cu o argumenta-

ție pe asăderea... scrie de însuși conu

Lascăr! Ba încă, ce e mai mult, talen-

tatul poș confrate și-a făcut și niște

carți de vizită cu această inscripție:

«Lascăr Catargiu, ziaristul reacționar-

democrat, redactorul gratuit la Con-

stituționalul și la Didindanul rîuhenii.

Și de-acum încolo, în te pinză să nu

te rupi! Are să scrie de atît să mîimica-

mămăliga de la Golăești.

CRIMA DIN BACAU

Nu se gîndim din Bacău, și de

cîtore o persoană demnă de toată în-

crederea, — crima următoare:

Un Domn anume George Lupășcu,

fad deputatului guvernamental Du-

lata dar un caz din multe ce ni se

semnalează, căci acest judecător bre

obiceiul de a judeca lucrurile pe teranii

cară-ă daraveri cu boerul proprietar

de pe moșia din acea localitate. În tot-

d'auna teranii n'au dreptate iar boerul

căștigă.

Să vedem acum și pe sub-prefect.

Acest funcționar administrativ numit

Costică Rădulescu, egalează în cînsie (!)

pe judecătorul Moroceanu. Așa sub-pre-

fectul Rădulescu a făcut un raport pen-

tru dizolvarea consiliului comunal din

Blejești, care a și fost dizolvat.

Motivul dizolvării a fost că consilierii

au refuzat de a da bani sub-prefectului,

după cererea sa. În locul consilierilor

comunalii a numit o comisiune inter-

mară compusă din oameni săi. Aceste

isprăvi sub-prefectul Rădulescu le să-

vărșeste prin ajutorul unui nolar Voicu

Rădulescu care posedă o mulțime de bi-

lute din partea sub-prefectului, cerîndu-

și sume până la 800 lei.

Pe toate ori-cine închepuie dacă un

notar numai cu 70 lei pe lună poate da

sute de lei sub-prefectului. Bieșii terani

sunt pînă și de acest notar care nu

credea în numele sub-prefectului.

Fată cu doi funcționari așa de abu-

zivități cerem ca ministrul de justiție

și interne să numească niște anchete se-

verse care să cerceteze faptele și să de-

pedeșe exemplare.

Argus

Monopolul patriotismului

Presa oficioasă, atît cea românească,

cît și cea maghiară, revine într-una asu-

pra cuvintelor împărătești.

Noi am arătat într-un articol trecut

cum că nu dăm acestor cuvinte nici o

condamnă mișcarea românilor, oficia-

sele noastre nu relează și nu accen-

tuiează de cît cuvintele împăratului, care

condamnă ecesele și șovinismul maghiar.

Și mai caracteristi: și mai straniu este

faptul că atît oficiosele maghiare cît și

cele romine sînt pe deplin satisfăcute

de cuvintele «pline de înțelepciune» ale

Monarhului.

Faptul acesta nu dovedeste de cît că și

Pesta oficioasă și Bucureștii oficioși

mint, — să mai delicat, că zările ofi-

cioase sînt împedicate prin caracterul

lor de a spune adevărul.

Așa stînd lucrurile, notiția din L'In-

dependance de la 5 Septembrie, care ob-

servă că afară de Adevărul și Lupta, o

foae anti-dinastică și cea-altă radical-

-socialistă (!) toată presa românească a

primit favorabil răspunsul înțelept al

împăratului, — este cel puțin o impruden-

ță, căci această notiță dovedeste că numai

Adevărul și Lupta, adică anti-dinastici

și radicalii suat destul de independenți

spre a spune adevărul și a 'și arăta ne-

mulțumirea față cu răspunsul «înțelept»

al împăratului, care a condamnat mi

Si cu toate astea, Agentia Romina ne da intr-una zor cu tot soiul de nasco-ciri politieneshti.

De pilda: ce rost are telegrama urmatoare?

„Sefii grevistilor, D-nii Basly si Lamendin, au cerut celor-va deputati socialisti sa vie in localitatea gresei pentru a face agitatie, ca-j grevistii par gata a relua lucrul.”

Telegrama asta te dogoreste cale de o postă a miros infect din beciurile politieneshti. Numai spionii politieneshti afirmă tot-d-a-una ca deputatii socialisti sint aceia cari fac grevele.

Daca Agentia Romina e platita de companiile de exploatare pentru a ne da stirea tendentioasa ca „grevistii par gata a relua lucrul”, noi sintem obligati sa patimim. Cum insa nu credem ca Com-paniile straine pot fi asa de stupide in cit sa salarizez pe Agentia Romina, credem mai lesne ca e o simpla linsugire adusa stapinilor.

Si, asa fiind, am pofti pe Domnul care dirijaza numita oficiina, sa poateasca a fi corect in relatiunile cu noi. Organele sincere democratice nu tin sa faca treburile exploatare si ale politiei, — mai ales cind sint nevoite sa dea bani pentru asemenea marfa de imbecilitati.

Prezum ca sa se stie.

O. P.

Convorbiri intime

Cum se uită

Intănesc adese-ori oameni cari imi vorbesc de amoruri si de prietenii eterne. Ei imi par mai naivi de cat copii in leagan, cari intind mainele pentru a prinde razele de soare. Toti uitam... Viata nu e interesanta si nu ne preocupă de cat in intimplările ei prezente; ceea-ce nu mai e, pare a nu fi fost nici odata.

Acest lucru l-am remarcat, mai ales, la o imprejurare trista, pe care voiți s'o povestesc.

Conduceam la groapa pe un tiner, care murise dintr-o pneumonie capătata la bal. Era una din victimele valsului.

In viata fusese bun și vesel. Il iubisem toti, și dovada despre aceasta era numărul insemnat de amici și cunoscuti, cari urmau carul funebru. Dar il iubisem, cât timp el ne amuza cu spiritul lui ușor și fin.

Cădea o ploaie mărunță și rece, producend pe pinzele umbrelor un cântec monoton și supărător pentru nervi. Drumul era noroios și părea că nu se mai sfirșeste.

Cu încetul, uritul și un fel de obo-seală silnică se ivi pe fețele tuturor. Unii trebuie să fi cugetat: „acest om putea să-și amâne moartea”. Alții priveau nepăsători coroanele de mortale ce atârnau la colturile grifului. Pași tuturora deveniseră greoi ca al unor călători oboșiti.

Fu un moment când nimeni nu se mai gândea la mort, se pierduse chiar conștiința că se turmează un alaiu funebriu.

Discuțiile începură pe șoptite: unii vorbeau de fetele de la cafenea-concert, alții făceau politică, alții rideau, începură să fumeze; câți-va exprimați o veselie zgomotoasă, parcă ar fi fost la o nuntă. Mulți se uitau la ceas și căscău.

Se ajunse la cimitir. Aci toți își readuseră aminte de mort, pe care deja începuseră să-l uite. Locasul eternilor adormiții avea o tristețe și o tăcere, cari îngrozeau pe cei rămași în viață.

Lângă groapă un fior de spaimă turbură pe toți: temerea de uitare. In câți-va ochi se iviră lacrimi. Erau palizi, nemiscăți, ca și mortul.

Groapa era umedă și ironică. In fundul ei, ploaia căzând, psalmodia, cântecul nestatorniciei, cântecul nimicului...

Popii intonară o rugăciune, apoi un

amic rosti un discurs. Se vorbi mult despre inima bună a mortului și la sfirșit i-se făgăduia o vecinică amintire.

Ce fără de înțeles sunt cuvintele in fata morții!

Coșciugul fu coborit in groapa. Ceata de prieteni se reintoarse apoi, vorbind cu o părere de rău de tovarășul lor dispărut.

In drum se abătură la o cârciumă nouă, al cărui vin avea o reputație vestită printre cei cari știu să bea.

Se închiseră într-o cameră largă. Paharele cu vin se goleau cu o iuteală de fulger. Peste o oră era tot în culmile veseliei. Isi urau unul altuia fericire, viață eternă...

Mortul era uitat.

Tradem.

INFORMATIUNI

Lectorii nostri vor gasi tot-d-a-una pe pagina a treia Bursa cerealelor din Braila, si la pagina a patra bursa din Bucuresti precum si plecarea si sosirea trenurilor din si in Bucuresti.

Procesul Dr. Nebunelli

Er' s'a infatisat procesul inaintea tribunalului Covurii Sect. I. Lumea foarte multa, toti doctorii cari traiesc din buget sunt prezenti; pe banca aparării D-nii avocați Resu și Orleanu.

Ascultarea marturilor tine vre-o două ore, toate depunerile sunt zdrobitoare pentru doctorul Nebunelli, toti martorii declară ca doctorul pretindea bani la vizitarea sanitară a vaselor, vizitare ce era obligatorie și gratuita.

Procurorul Stamatii cu o voce răgușită sustine într'un mod necomplet, ca să nu zicem mai mult, acuzațiunea; atit de mare este indolenta parchetului că nu s'a adus tribunalului probe spre a se dovedi calitatea doctorului de funcționar public de și il dă in judecată pentru mituire.

Mulți avocați și lumea din sală comentează că parchetul vrea să facă scăpat pe dr. Nebunelli.

D. Resu și Orleanu fac apararea foarte slabă ca la o cauză îngrată unde clientul este vinovat și mărturiseste faptul. Tribunalul amină procesul pentru 15 Septembrie ca să se aducă ordinul de numirea doctorului Nebunelli.

Iată acum și telegrama pe care ne-o trimite corespondenții nostru din Galați despre sfirșitul acestui proces:

„Doctorul Nebunelli a fost condamnat la 2000 lei amendă și un an interdichie pentru mită.”

Sentința aceasta onorează pe magistrații gălățeni. Acest medic, care și-a necinsit profesiunea, trebuia să capete o pedeapsă exemplară.

Am dori numai să știm ce vor mai zice acum toți feroșii dinastiei Nebunelli.

Au fost calomni de-ale noastre?

Astăzi la orele opt seara, in sala Curtei de Apel Sectia I, se va ține o întrunire a avocaților baroului de Ilfov spre a se constături in vederea alegerii noului Decan și a noului consiliu de disciplina. Alegerea se va face Duminecă 19 Septembrie ora 12 din zi, tot in sala de ședință a Curtei de apel Sectia I.

La această întrunire mai mulți avocați vor lua cuvintul pentru a susține, de astă dată, ideea alegerii unui decan și a unui consiliu de disciplina in afara de ori-ce intrunire politica și care să primească mandatul de a lucra energic pentru reformele ce sunt de adus in ordina avocaților.

Deja s'a imprimat o listă din care să se aleagă aceste persoane:

Iată acea listă:

Ca Decani

Dimitrie Giani, Petre Grădășteanu, Constantin Nacu

Ca membri in consiliul de disciplina

Mihail Antonescu, Dimitrie Chehabca, Ioan Filitiș, Ticu Ștefănescu, V. Lăscar, I. B. Constinescu, Săndulescu-Nanoveanu, N. Dărăscu, G. Paladi, N. Procopescu, G. El. Pănescu, G. Ciinceni

Tocmai la ediția a treia Timpul intervine in chestiunea crizei ministeriale... spre a ne da o desmintire formală.

Aceasta dovedeste cât de grabnic știe Politiția capitalei să-și facă datoria.

Intorcându-se in țară, D. Al. Marghiloman va cere un nou concediū de o lună pentru căutarea sănătății sale.

Unii miniștrii au convenit insă, să refuze ori-ce cerere de concediū D-lui Al. Marghiloman, sperând că ast-fel il vor determina să-și dea demisiunea.

D. P. P. Carp intimpinând prea multe greutăți, chiar in consiliul de miniștri, in privința inlocuirii unor prefecti, a decis amânarea mișcării in persoana prefectilor până la întoarcerea în țară a D-lui Lăscar Catargiu.

Cestiunea alimentării Capitalei cu apă se va regula in mod definitiv până la finele anului.

D. inginer Bechmann crede că sunt două soluțiuni bune pentru aducerea apei:

Intâi apă de izvoare din imprejurimile Capitalei; cestiunea e insă dacă cantitatea de apă pe care o pot da izvoarele este îndestulătoare pentru trebuințele Capitalei, adică dacă pe zi aceste izvoare pot să dea 50.000 metri cubi de apă. Calitatea apei este excelentă.

A doua soluțiune este aducerea apei de la munte.

D. inginer Bechmann va lucra două luni la raportul său in privința alimentării orașului și pe lângă cele două soluțiuni va prezinta și câte un proiect financiar asupra cheltuielilor ce va necesita alimentarea cu apă a Capitalei.

STIRI TELEGRAFICE

BUDAPESTA, 15 Septembrie. — Mai multe petițiuni au fost depuse la camera deputaților, prin care se cere punerea sub acuzațiune a cabinetului Wekerle, în cauză răspunsurilor date de împăratul deputațiilor la Borosbeș și la Güns.

D. Apponyi a interelat in privința lipsei guvernului la inaugurarea monumentului hovezilor.

Expunerea financiară a D-lui Wekerle a fost primită cu aplauze vii.

Expunerea zice că exercițiul 1892 a dat rezultate excelente. Incasările au fost considerabile.

Conversiunea a dat un beneficiu de 27 milioane, dintre care 12 au fost deja realizate. Acest beneficiu va servi la îmbunătățirea căilor ferate, la colonizări, la construirea portului Fiume și la regularea căilor navigabile ale Ungariei.

Ministrul a anunțat câte-va proiecte, între care acela al reformei impozitelor. El și-a exprimat increderea că se va termina cu regularea valutei aprobată in unanimitate de Cameră. Statul ungar

a depus 163 milioane coroane in casele Statului și in bănci.

Această sumă precum și cele 12 milioane florini realizați asupra beneficiului conversiunii dau deja aurul necesar pentru a începe plata biletelor (aplauze frenetice).

Previsiunile pentru cheltueile transitorii prezintă o reducție de 37.445.984 și veniturile transitorii o reducție de 34.924.810.

Cheltueile ordinare sint sporite cu 16.655.632 datorēste inscrierii in buget a cheltueilor pentru conversiunea.

Precisiunile pentru venitul acciselor prezintă o sporire de 3.160.000.

Apararea națională exige o sporire a cheltueilor cu 1.580.318, prin sporirea numărului ofițerilor și a calior, prin creditele pentru manevre, prin primele acordate sub-ofițerilor și prin echipamentul comandanților de companii

O DESMINTIRE

La 19 Iulie am publicat o denunțare semnată Părcălabu in privința D-nei Lucia Turtureanu, inștiutătoare la Husi.

Prin acea denunțare, Părcălabu acuza pe D-na Turtureanu de tot soiul de abuzuri.

Peste câte-va zile, D-na Turtureanu ne-a trimis o scrisoare pe care am publicat-o și care desmintea in totul cele afirmate de numitul Părcălab.

De atunci și până acum insă acest Părcălab nu lăsa a trimis nici un rând prin care să răspundă desmintirilor D-nei Turtureanu. Iar azi prezentându-se la redacțiunea noastră D. Turtureanu, soful D-nei Turtureanu, ne facem dată de a-i spune că individul denunțator nu și-a dat numele pe față, ceea-ce ne face să-l socotim și calomniator — pentru că nu a dovedit nimic in urma răspunsului D-nei Turtureanu — și las — pentru că nu îndrăznește a se arăta pe față și a suporta consecințele calomniilor sale.

Părcălab-părcălab, — dar dacă spuți minciuni, să aiți măcar curajul să le susțiți.

JEANNE THILDA

O DOVADA DE IUBIRE

Angelica era încântătoare, firește, și adorabilă, fiind-că Petru o iubea; el spunea că are părul de aur, dinții de măr-găritar, ochii de catifea, buzele de măr-gărean, umerii de marmoră; in sfirșit toate năzdrăvniile pe care le înșiră un bărbat, când e prins de-al binelea in mrejele unei femei.

Era fericit, fiind-că cei-l'alți îi pizmăuău tericirea; apoi, Angelica era așa de gingașă, așa de dragută și așa de nostimă, în cât, printro multime de vicleii turburătoare, inflăcără neînțet patima asta care nu avea alt-țeva neobăicnuit de cât că ve e spusă acum.

Deci, toate mergeau cât se poate de bine in cea mai mare iubire; dimineața se plimba călare, după prânz umbiau cu trăsura in jurul lacului, seara se giuguleau prin avan-scene, — era delicios, o adevărată călătorie pe fluviul... Gingaș, fără gelozie, fără certuri.

Dar patimile sint ca și imperiile, când nu te aștepti, atunci se sfărâmă tot. Nu trebuie să te încrezi in fericirile fără nouri.

Intr-o zi, Petru, cuprins de o dorință de a-și îmbrățișa amanta și uitând preceptul înțelept care oprește pe amanți si pe bărbați de a veni pe neașteptate la o femeie, chiar de ar fi a lor de o mie de ori, — intră in odaea Angelice și o găsi gata să mănance cu un Domn frumos ale cărui mustăți roșcate erau ridicare in sus cu o înfășare de cucerire. Sēzend foarte aproape de stăpina casei tinerul, in loc să mănance cinstit ficatul cu sos care era pe masă, mușca trandafirii ascunși in corsajul Doamnei.

Petru, galben ca ceara, întinse mâna și vru să spună ceva, dar picioarele nu-l mai tinură și căzu pe o saună ingânănd exclamații de durere.

Cum nimic nu-l mai neplăcut de cât de a fi prins in flagrant delict de dragoste dc către un al treilea interesat in cauză, cei două mâncători de flori rămăseră o clipă foarte zăpăciți; Angelica însă, ca ori-ce femeie, își veni in fire mai repede și după ce șopti câte-va cuvinte la urechea tinerului, îi aduse pălăria și-l împinse binisor afară din odae.

Trecind pe d'inautea lui Petru, îi întinde cartă lui de vizită, incredințându-l că îi era la prupunță.

Nenorocitul părăsit băgă in buzunar, fără să-și dea seamă, cartonul pe care nici nu-și aruncă ochii. Era înșelat, puțin îi păsa cum îl chema pe hotelul dragostei lui; de altminterenea, se simțea năpădit de o zăpăceală dureroasă care nu-l dădea putere să se găndească.

Angelica veni încet lângă dînsul și, cu viclenia femeilor inovate care nici nu gândează se potăciască, încercă să ia mână-amantului său; dar el se dete inapoi ca și când ar fi fost mușcat de o viperă.

Apoi, găsind de odată cuvintele, începu s'o încerce cu insulte șangerătoare și cu epitetē nespuse, pe femeia adorată că-reia, in ajun nu i-ar fi vorbit de cât in genunchii.

Ea, lăsa să-i treacă mânia, și privindu-l lung in ochi, îi zise liniștit:

— Prietene, ții-am dat o dovadă mare de iubire; da, urmă ea la o mișcare de uimire a lui Petru, cea mai mare dovadă de iubire pe care o poate da o femeie unui bărbat, e a-l înșela.

Și asta nu-i un paradox; te deslușeșc:

Femeea care primește să mîntăască, să se furizeze pe drumul nemilos al înșelătoriei, numai ea iubește, trebne să ție la dînsul mai mult de cit la viața ei. De o sută de ori buzele mele au voit să-ți strige: Pleacă de-aici, nu înțelegi că nu mai sunt vrednică de dragostea ta sinceră? nu simțezi că sunt a altuia?

Dar eram oprită de vorbirea gingașă a ochilor tui cari nu mă vedeau de cit pe mine, zimbetul tui încrezător s'ar fi stins in lacrimi; nu, nu, nu, nu puteam spune nimic, pentru că realitatea brutală mi se arăta ca o armă omoritoare; și sublimă și generoasă, m'am învăluit in înșelăciunea mea ca într-o haină a lui Nessus.

Te-am iubit și zi și noapte; ca să te înșel, am pus toată băgarea de seamă, am îndurat mi de temeri. Eū, așa de liberă, așa de mindră, mi-am ascuns amantul prin dulapuri, ca o femeie de stradă plătita de un burță-verde; din pricina iubirei mele celei mari pentru tine, ții-am astupat ochii cu mingierii și cu beții nebune, cind mi-ar fi fost așa de ușor să te dau frumuseț afară.

Ca și fîințele cele prea cuviincioase de prin poveștile cu zine care-și nîmicesc talismanele pe care n'au nevoie să le deschidă, tu ai sfărîmat tot; acum, du-te de plîngi departe de aici, eū nu te mai oprise.

Totu-și, să-ți mai spun un cuvint mai înainte de a sfirși: iubirea e cel mai mare simțimint, fiind-că vine fără voie; se pot preface toate schimele, dar din toate rusiunile ea iese și mai curată, și mai cerească; nu-i copilul lui Venus, dar copilul Adevărului; iubirea era aci, aci și zburat; nimic nu l-a putut oprî, nici chiar D-zeu.

Iată de ce a înșela e cea mai mare dovadă de patimă ce se poate da pe lume, și iată de ce nu te mai iubesc.

Și se așeză la masă; iar pe farfurie puse bucate de ficat pe care uitase s'o mănince cu celă-l'alt.

El, ascultase uimit, fără s'o intrerupă. După ce-și sfirși monologul, se așeză la picioarele ei.

FOIȚA ZIARULUI ADEVERUL

TAINELE NOPTII

DE M. E. BRADDON

Biurul central

Consimțiți a-1 primi, cu toate că, după regulile inviolabile ale societăței, nu trebuie nici o dată nici să-i vedeți fața, nici să-i cunoașteți numele, nici poate să-i auziți vr'o dată glasul? Sint-teți gata a-1 primi? Eū il cred un instrument folositor scopurilor noastre și cred, că putem să ne încredem intr-insul.

Adunarea salută iar in tăcere.

— Auzi, zise colonelul, esti prim-t de aci înainte faci parte dintre To-varășii Miezului Noptei. Așa este frați-lor?

Membri ridicară in același timp mâinele. Lord Lionel putu să observe, in urma acestei mișcări, că unele dintre mâinele ridicate erau nodonoase și mari, altele mici, albe și împodobite cu inele prețioase.

— Că-lăi ai ordinului, inaintații zise colonelul.

Duoi oameni se ridicară și inaintară din părțile opuse ale amfiteatrului. A-unioi erau îmbrăcați in negru din cap până in picioare și lord Lionel observă

că purtau la briul ce le stringea talia, câte un cuțit lung, ascuțit.

Fie-care dintre acești două oameni apucă in tăcere câte o mână de a lordului Lionel și o ținu pe cind colonelul rostea cuvintele următoare:

— Că-lăi ai ordinului Tovărășilor Miezului Noptei, fratele căruiu îi aparține mina pe care o stringeți acumă trebue să fie respectat de voi câtă vreme va remănea credincios jurămintului, pe care il va depune in noaptea aceasta, de a sluji societatea noastră. Dacă-și va călca jurămintul, ve va aparține și-l veți lovi cind veți putea și unde veți putea. Mila ve e necunoscută, sunteți instrumentele oarbe și neimpăcate ale ordinului căruiu îi aparțineți. Dacă noul frate se simte prea slab pentru a ținea jurămintul, pe care-l cere ordinul de la dînsul, să-și scoată mâinele dintre ale voastre.

Dacă după aceste cuvinte, nu le re-ține, e presupus că a făcut jurămintul. Tăcerea e una din regulile ordinului. Dacă el refuză de a se însoți cu noi să-și scoată mâinele dintr'ale călăilor.

Un fior de moarte trecu prin mădu-larele tinerului; dar mâinele sale strin-se rău pe ale călăilor cu o putere convul-sivă.

— Noul frate nu refuză de a depune jurămintul, urmă colonelul după o pauză. E al nostru. Fraților, primiți-l.

Că-lăi se retraseră.

Unul după altul, frații mascați coborâră treptele amfiteatrului și, inaintând spre lord Lionel, îl strinseră mina și apoi se intoarseră la locurile lor.

In stringerile acesteia ciudate, Lionel

simțea câte odată mina aspră și plină de bătătură a lucrătorului, câte odată o mină așa de moale și de delicată ca a sa.

Colonelul se cobori la rîndul său de pe platformă și se îndreptă spre Lionel tinend in mină o fașie de crep negru.

— Frate, il zise el, sarcina mea este de a-ți lega in jurul brațului sting sem-nul ordinului Banda Neagră. Noi il legăm printro un lat, care reprezintă nodul cu care legea pedepsește pe acei cari o infruntă. Frații din Banda Neagră in-fruntă legea și pe călăi și lațul acesta de crep, cu care ei își împodobesc pumnul e purtat in semn de batjocură pentru lege și pentru instrumentele pe care ea le întrebuințează pentru a pedepsi. Eil poartă de asemenea ca mijloc de a se recunoaște, când e nevoie ca membri să se intrunească. Acum, frate, îți voi lega din nou ochii și îți voi da ultimele in-strucțiuni. Colonelul îi legă ochii cu e-șarpa neagră. Abia sfirșise aceasta și ti-nerele simți parchetul salei lăsându-se sub dînsul. Vreme de cinci minute i-se păru că se coboră încet și pe nesimțite, apoi o mină îl desfăcu legătura și Lionel, plimbându-și din nou privirea in jurul său, se văzu singur cu colonelul într-o odaie foarte mică, dar mobilată cu lux, care era luminată de un lăc mare și de două luminări enorme de ceară.

Trei pereți ai acestui apartament erau acoperiți cu rafturi, pe care erau înșirate niște volume cu o legătură uni-formă și purtând fie-care o dată și un număr. Sub rafturi erau multe sertare, in care erau grămăzite de hârtii. De o parte a sobei era un pupitru elegant de

lemn de castan, acoperit cu marochin roșu, de cea-l'altă parte un biuroū din același lemn, prevēzut cu nenumărate cutii încheiate cu niște broaște de oțel ciudate. Intocmai ca in amfiteatru, lord Lionel nu putu descoperi in această odaie nici o ușă sau fereastră.

Colonelul, cu mâinele in buzunar, stă-tea cu spatele la foc.

— Asta, dragă Lionel, zise el cu glasu-lui firesc deosebit prin vioiciune, prin linișți și politețā, asta e sanctuarul meu. Sezi, te rog, și toarnă-ți un pahar de vin, adăogă el arătând o sticlă de cristal sculptată artistic și plină cu vin ca chihlibarul. Poartă-te ca la D-ta acasă. Nici unul dintre frații companiei nu va veni să ne deranjeze; cei cari au de lucru in noaptea asta și-au primit ordi-nele.

— Suntem la D-ta acasă? întrebă lord Lionel privind in jurul său.

— La mine? strigă colonelul rîzend. Eū sint prea cosmopolit pentru a voi să mă înșărcinez cu o asemenea clădire. Eū am un apartament in Albany, altepe pe bulevardul Italienilor, la Viena, la Petersburg, la Roma, Florența, Neapole, Hamburg și Băle. Aici însă sintem la biurul central al fraților din Banda Neagră. Fie-care oraș are biurul său special; acesta-i biurul special din Lon-dra. Vezi in jurul D-tale rîndurile astea de volume. Ele conțin rapoartele societă-tei — suumele, adresele membrilor săi, istoria secretă și personală a relațiilor lor, in cazul in care aceste istorii ar putea să ne fie de folos. Te aflî in acest moment in camera cea mai secretă a

biuroului. Odaea asta, de jos până sus e plină de tainele societăței, taine cunoscute numai de mine și păzite numai de mine.

— E ciudat, zise lord Lionel de tot gînditor. Imi spui asta și uite, noi suntem aici două oameni de aceeași talie, de putere egală, amândoi fără arme. Și dacă ași fi un ticălos și dacă, voind să abuzez de poziția mea a și încerca să pun mîna pe secretele ordinului?

Colonelul izbucni într'un hohot de ris, apoi, intorcându-se către tinerul lord cu un suris de dispreț suveran, îi zise:

— Volumele acestea sunt cifrate și numai eu am cheia. Mai mult, te aflî într-o cameră din care ții-ar fi cu nepu-tință să eși fără ajutorul meu. Ai muri aci inainte de a-ți descoperi esirea. Dacă asta nu-ți ajunge privește acest biuroū.

Ei se așeză unul in fața altuia la o masă pusă la căți-va pași de biurul de care vorbea colonelul. Lord Lionel își atinți privirile asupra mobiliei misterioase.

In același timp colonelul Bertrand apă-să tare cu cotul pe masă; diferitele sertare ale biuroului se deschiseră cu un zgomot metalic foarte puternic și la fie-care deschizătură apărură țevile unui șir de pistoale. In același moment biurul se intoarse in jurul său așa că gura pistoalelor se așeză drept in fața lordului Lionel Montford.

— Spuneai că sunt fără arme, zise colonelul tot dîbind. Ai fost cam grabit in judecarea D-tale. Și acum, mi-lor'd, te rog să mă ascuți, in vreme ce eți te voi înștrui asupra serviciilor pe care compania le așteaptă de la D-ta. (Va urma.)

